

gen, sprogstimuleringen og i forhold til undervisningen for de voksne.

Det er naturligt vigtigt, at det forberedes ordentligt, således at den erfaring, som er opbygget, og som anerkendes bredt, ikke tabes på gulvet.

Jeg tror, det er helt afgørende, at kommunerne i forhold til sprogstimuleringen af førskolebørnene laver opsøgende virksomhed. Det kan have anden gavnlig effekt end blot at gøre opmærksom på det tilbud, der er, og sørge for, at børnene deltager i det, at der i det hele taget kommer en øget kommunikation og et bedre forhold mellem kommunen og de flygtninge/indvandrere, som bor i kommunen.

Med hensyn til, om det skal være fra det 3. eller det 4. kalenderår, mener vi, det er fagligt og pædagogisk forsvarligt at vente med at begynde til det kalenderår, hvor barnet fylder 4 år, også for at sikre, at det bliver en sprogstimulering og ikke bliver almindelig omsorg, som de ret små børn jo vil have brug for. Man kan spørge sig selv, om ikke barnet måske skal være 4 år for at kunne modtage sprogstimuleringen og ikke være i en meget legende situation.

I forhold til det videre arbejde og økonomien i forslaget mener jeg, det er vigtigt, at vi under udvalgsbehandlingen går i detaljer med beregningsforudsætninger og den præcise forventning til, om det vil medføre de udgifter, som er antaget i bemærkningerne, eller om det vil medføre øgede udgifter.

Under alle omstændigheder vil udgifterne til den sproglige stimulering af førskolebørnene slet ikke stå i nogen form for forhold til de udgifter, vi i øvrigt bruger i folkeskolen, og som vi også bruges i folkeskolen på de svage børn i Danmark. Med det vil jeg bare sige, at det her ikke er særskilt omkostningsfyldt, og at det er kolossalt klart, at vi får pengene igen ved, at børnene taler og forstår dansk, når de møder op i skolen.

Jeg synes, at med den modtagelse, som der er her, er der grundlag for en positiv udvalgsbehandling, hvor vi kan blive enige om forslag, som vil sikre ambitionerne, nemlig at den sproglige beherskelse hos flygtninge og indvandrere øges til gavn både for dem selv og sandelig også for de danskere, som kommer i berøring med dem, da dialog mellem flygtninge/indvandrere og andre danskere nok er den bedste vej til at afklare nogle af de myter, som også

i dette høje Ting synes at eksistere om flygtninge/indvandrere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller påhængsredskab).

Af trafikministeren (Sonja Mikkelsen).
(Fremsat 22/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på området, hr. Erling Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at dette lovforslag har været debatteret meget i Tinget og i udvalget, og at vi i Socialdemokratiet er indstillet på en hurtig udvalgsbehandling, så lovforslaget kan blive udmøntet hurtigst muligt.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at SF også er positiv over for lovforslaget.

Erik Jacobsen (V):

Dette lovforslag er en genfremsættelse, som vi i Venstre forlods har tilsikret en hurtig udvalgsbehandling, og vi har ingen betænkeligheder ved at støtte forslaget.

Hastighedsgrænser for kørsel med motorcykel med anhænger er nu afklaret, og når lovforslaget nu også bliver tilpasset EU's regler, forventer vi i Venstre en hurtig udvalgsbehandling, så lovforslaget kan vedtages i denne samling.